

Hr. Søren Kolstrup holdt, synes jeg, en ganske defensiv tale og havde som overordnet målsætning, at udviklingskontrakter var en generelt dårlig idé, og i øvrigt havde hr. Søren Kolstrup en række grundlæggende bekymringer over de udspil, der er kommet fra regeringen. Jeg vil gerne sige – det er også et svar til fru Susanne Clemensen – at jeg har ikke på noget tidspunkt selv ment, at udviklingskontrakterne skulle være så specifikke, at en parameter i udviklingskontrakterne skulle være antallet af opnåede patenter; det har jeg ikke ment på noget tidspunkt. Det er rigtigt, at det har stået på vores hjemmeside som et eksempel på, hvad man kunne forestille sig i den tidlige debat om udviklingskontrakter; men så specifikke har vi på ingen måde tænkt os at være, og den debat, vi har med universiteterne, handler heller ikke om at være så specifik, men om at opstille mere overordnede, generelle målsætninger.

Jeg synes imidlertid, det er en ganske defensiv debatform at sige, at det at indgå udviklingskontrakt er noget forfærdeligt noget: Det handler jo kun om pisk, og det handler kun om forsøg på at styre universiteterne. Tankegangen er jo den modsatte, nemlig at give universiteterne en mulighed for at diskutere kvalificeret og forpligtende – ikke alene étårige kontrakter, som vi i og for sig kan sige, at vi har i dag qua finanslovvedtagelserne, men i et længere perspektiv med 4-årige kontrakter, hvor man får mulighed for på forpligtende måde at præsentere en strategiplan, der bliver til en gensidigt forpligtende kontrakt, som vi selvfølgelig også vil forsøge at leve op til efter bedste evne.

Det, der skal forstås ved bedste evne, er jo Folketingets mulighed for at bevilge de kontante midler, som skal til – at stille de fornødne ressourcer til rådighed for universitetsverdenen – og her kan regeringen jo ikke forpligte sig for mere end ét finansår ad gangen. Men udgangspunktet vil jo være budgetoverslagsårene, og vores erfaring er, at det meget sjældent er set, at bevillingerne til universitetsverdenen, til sektorforskningen, har været nedadgående. Det er sjældent set, at der har været store besparelser her, og den erfaring, vi har fra de senere år, er, at der har været stor villighed til her i Folketinget at investere i forskning, investere i uddannelse.

Hr. Kim Behnke havde en række positive kommentarer, som jeg gerne vil kvittere for, og et synspunkt, som jeg gerne vil opholde mig et øjeblik ved, nemlig hr. Kim Behnkes interesse

for IT og hr. Kim Behnkes bekymring for, om universiteterne nu er tilstrækkelig rustede til at tage den nye, moderne teknologi i anvendelse. Jeg vil gerne sige til hr. Kim Behnke, at jeg er selv meget optaget af, om vi kunne finde modeller for yderligere investeringer, yderligere IT-moderniseringer på vore universiteter og sektorforskningsinstitutioner, og jeg tror, der foreligger en række muligheder for at gøre det.

Der er ingen tvivl om, at på det område er vi bestemt bagefter de amerikanske universiteter. Jeg håber, at Folketingets Forskningsudvalg får mulighed for selv at studere amerikanske universiteter nærmere på et senere tidspunkt i indeværende år. Men efter min egen opfattelse er amerikanske universiteter langt foran med IT-anvendelsen i forhold til danske universiteter, og det skal vi se om vi kan gøre noget ved. Regeringen agter at tage initiativer til at drøfte dette spørgsmål med universiteterne, bl.a. i udviklingskontraktssammenhæng.

Jeg vil slutte med takke fru Tove Videbæk for de positive, anerkendende bemærkninger, og jeg kan endnu en gang understrege, at den proces, vi er inde i i øjeblikket med universiteterne, er en proces, som regeringen vil holde Folketinget meget tæt informeret om. Men det er også en proces, som jeg forventer vil medføre en ganske tillidsfuld debat i de kommende uger og måneder med henblik på, at alle de universiteter, som selv gerne vil, indgår udviklingskontrakter.

Så vil jeg kvittere for de bemærkninger, som jeg synes har præget langt de fleste ordførertaler, nemlig at der er tale om en udvikling af spændende ledelsesredskaber, og at der i øvrigt er grundlæggende tillid til vores forsknings- og universitetssystem, så der er et godt fundament at bygge på. Det er det, regeringen forsøger med redegørelsen, og det er også det, vi forsøger i den proces, der kører i øjeblikket, hvor vi prøver at indgå forpligtende udviklingskontrakter.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja, så kan vi jo konstatere, at Folketinget ikke er irriteret på universiteterne.

Man siger, at man vil lave gensidige forpligtelser, men vi hører kun om de forpligtelser, man har tænkt sig at pålægge universiteter. Men netop når det gælder administrative forankringer, kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om, hvad man forestiller sig, for det er